

זו נר, וקערה, ושטיח [עור לאכול עליו⁽¹³⁴⁾]. מא-א

ומהו מה שכתוב: "ועבדת את אויבך וגו'
בחוטר כל"?

אמר רב אמי אמר רב: "בחוטר כל" היינו
בלא נר, ובלא שלחן.

רב חסדא אמר: בלא אשה.

רב ששת אמר: בלא שמש.

רב נחמן אמר: בלא דעה.

תנא: בלא מלח, ובלא רבב [שמן].

אמר אביי, נקטינן: אין עני — אלא
בדעה⁽¹³⁵⁾.

זמן הפשרת שלגים, ואין אנו חוששין אז
לרבינו הנוטפין⁽¹³³⁾.

אבוה דשמואל עבד להון מקוואות לבנתיה
ביומי ניסן, לפי שהיה חושש אז להפשרת
שלגים, ולכן לא הניחן לטבול בחודש ניסן
בוזחלין.

ומפצי [היה שם מחצלאות מתחת רגליהן
בנהר, כדי שהטיט שבתחתית הנהר לא
יחצוץ בין רגליהן למים] ביומי תשרי, שאז
הניחן לטבול בנהר, לפי שאין חושש של
נוטפין [ובשאר ימות הסתיו והחורף היו
טובלות במקוואות שבבתים משום צינה].

אמר רב אמי אמר רב, מאי דכתיב שאמר
הקדוש ברוך הוא ליחזקאל: "ואתה בן אדם
עשה לך בלי גולה"?

מהם אותם כלים המיוחדים לגולה?

אינו בקי בהם, אין מותר לטבול בו סתם כל
השנה כולה, אלא רק ביומי תשרי בלבד, לפי
שביומי תשרי אינו עת גשמים, ולא זמן הפשרת
שלגים. אבל מי שבקי בפרת וכיוצא בו, כל
שהוא רואה שלא נתרבה על מה שהוא זוחל
בתשרי בכדי שיהא ראוי לחוש לרבינו נוטפין,
טובל בו בכל השנה. וכן להיפך, אם הוא רואה
בתשרי שנתרבה כל כך עד שאפשר לו לחוש
שמה רבו בו נוטפין, אפילו בתשרי אינו טובל
בו. ר"ן.

134. כך פירש הר"ן. ותוס' כתבו שהוא עור
מבושל שאוכלין עליו, ונושאים אותו עוברי
דרכים עמם.

135. היינו דווקא מה שכתוב במקרא זה
"ובחוטר כל", דהיינו בדעה. אבל ודאי שברוב

133. ולא בא שמואל לאסור את כל הנהרות חוץ
מפרת, ואף לא בא לאסור את נהר הפרת בכל
השנה חוץ מימי תשרי, שכיון שהחושש הוא
שמה ירבו נוטפים על הזוחלין, אם כן, כל שאנו
בקיאים בפרת ביומי תשרי כמה היא עלייתו, וכן
בשאר נהרות, אם אנו יודעים שלעולם אינם
מתמעטין משיעור זה, ואפילו בעת יובש גדול,
כל זמן אנו רואים בו אותו שיעור, למה נחוש
לו?

אלא שמואל בא להשמיענו שני דברים:

א. שנהרות שהן מכזבין מימיהן, שלפעמים
הם מתייבשים, אין טובלים בהן לעולם. שכיון
שפעמים שמכזבים, יש לחשוש בהם לגשמים או
להפשרת שלגים. ולכן אמר שמואל, שאין המים
מטהרין בזוחלין, אלא פרת וכיוצא בו, שאינו
מכזב לעולם.

ב. שאף בפרת וכיוצא בו, שאינו מכזב, אם